

gerne, inden jeg gaar over til at tale om enkelte Bestemmelser, anføre nogle korte Udtalelser fra fremragende Mænd i det andet Ting angaaende den foreliggende Sag, Udtalelser, der maatte stille det for Regeringen som overvejende sandsynligt, at naar vi kom til en parlamentarisk Skattekommission, vilde et af de fornemste Punkter til Overvejelse for en saadan være dette om Hartkornsskatternes Fiksering, og at man med den største Forventning kunde se hen til Kommissionens Arbejde paa dette Omraade, en Forventning, der imidlertid, som jeg senere skal komme til, er bleven i højeste Grad skuffet. — Jeg skal tillade mig at oplyse, at det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (F. Bojsen) i 1893 udtalte: „Det er ubilligt, at alene den Form af fast Ejendom, som hedder Jord, skal være skattepligtig til Kommunen, men ikke den Form, som hedder Bygning.“ Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) udtalte: „Hartkornet er det mest uretfærdige Grundlag, vi have for en Beskatning; Monrad har kaldt den „en brutal Skat“. Bort med Hartkornsskatterne, jeg tror ikke en Gang, det nytter noget at nøjes med at fiksere dem.“ Det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds (N. Andersen) udtalte: „Jeg er enig i, at Hartkornsskat som Kommuneskat er en Uting“, og den ærede Folketingsmand for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) udtalte: „En Afskrivning af Hartkornsskatten vil borttage Grunden til at holde Tiender, Jordskyld og Arvefæsteafgiften uden for den mellemkommunale Beskatning“. Det vil nu ses, at det ærede Medlem ikke har været bange for at gaa med til en mellemkommunal Beskatning, som medtager Tiender, Jordskyld og Arvefæsteafgifter, uagtet der ikke finder nogen Afskrivning af Hartkornsskatterne Sted. — Det afdøde Medlem for Rungsted (W. Dinesen) — som var en meget ihærdig Forkæmper for at inddrage al Ejendom under kommunal Beskatning, ikke blot Landbrugsejendomme, som Tilfældet nu er — udtalte: „Der er Landkommuner med aarligt Overslag paa over 100,000 Kr., i hvilke der kun findes nogle faa Hundrede Tdr. Hartkorn, men anden fast Ejendom til mange Millioners Værdi. Der er Landkommuner, i hvilke en enkelt Fabrik har større aarligt Overskud, end det samlede Hartkorn“. Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds, der nu er Formand i Skattekommissionen, udtalte i 1897: „Jeg har mange Gange talt om Hartkornsskatternes betænkelige

Stigning. Jeg har ytret, at det at de kommunale Hartkornsskatter stige Aar for Aar, i Virkeligheden er en Opspising fra det offentliges Side af den private Ejendom, men det har ikke været muligt for Kommunerne at komme bort fra den kommunale Hartkornsskat, fordi vi ikke have den mellemkommunale Beskatning“. Endelig siger den ærede Folketingsmand for Præstø Amts 6te Valgkreds: „Naar vi staa over for en Reform af Beskatningen paa faste Ejendomme, maa vi tage al fast Ejendom med efter deres Værdi“.

Jeg skal ikke trætte yderligere med Citater, skønt jeg har mange flere, jeg kunde føre frem som Bevis for, at det er dette, man i det andet høje Ting gentagne Gange med Styrke har fordret, naar man skulde have en Reform af vore faste Ejendomsskatter i Sognekommunerne. Nu er det altsaa, at dette Løfte skulde indfries, og saa findes der her et Afsnit B: Om Hartkornsskatternes Fiksering, om hvilket det maa siges, at hvis det overhovedet er brugeligt og anvendeligt, hvad jeg stærkt tvivler om, vil det i ethvert Tilfælde paa ingen Maade have den Virkning, man ønsker opnaaet gennem et saadant Forslag. Det vil navnlig ikke have den Virkning, som Læseren maatte formode, det vilde faa, naar han læser Overskriften til det paagældende Afsnit, der som sagt lyder: „Hartkornsskatternes Fiksering“. Der staaer ikke saa lidt i disse Paragraffer, men om Hartkornsskatternes Fiksering staaer der slet ingen Ting. — § 20 indeholder den første Bestemmelse derom, og der udtales der, at fremtidig kan Sogneraadet uden Amsraadets Samtykke „bestemme Forholdstallet mellem Ligningen i Kommunen henholdsvis paa Hartkorn og paa Formue og Lejlighed, dog med Iagttagelse af, at Ligningen paa Hartkornet ikke fremtidig maa forhøjes ud over, hvad den udgør ved denne Lovs Ikrafttræden, uden at saadan Forhøjelse er vedtagen med absolut Flertal af Sogneraadets Medlemmer, og med mindst to Trediedele af de afgivne Stemmer, og Amsraadet dertil giver sit Samtykke.“ Efter disse Bestemmelser i § 20 kan man altsaa vedblivende i Landkommuner ligne paa Hartkornet uden at sætte nogen som helst Grænse derfor. Man skal slet ikke have nogen som helst Adgang til at ligne paa et bredere Grundlag, nemlig — som Regeringen foreslaar — gennem Ejendomsskyldens Indførelse. — I § 20 er det udtalt, at der skal være absolut Flertal i et Sogneraad for en Forhøjelse. Dette absolutte Flertal vil sige, at